

РЕШЕНИЕ

№ 6591

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА
като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско
дело № 20231110128795 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК от Ю. И. В. срещу Д. Й. К. за признаване за установено в отношенията между страните, че ответната страна не притежава правото на собственост върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор № ***** по КК и КР, одобрени със Заповед РД-18-51/15.07.2010 г. ИД АГКК, представляващ Апартамент №71, находящ се в *****, ведно с Мазе №9, с пл. 2,48 кв.м и 4,828 % ид.ч. от общите части на сградата.

В искова молба са изложени твърдения, че ищецът е наследник по закон на И. В. И., починал на 14.09.2021 г., и по силата на наследственото правоприемство е придобил правото на собственост върху спорния имот. Твърди, че праводателят му е придобил имота, на основание Заповед №РД-41-291/06.03.1998 г. на СНС ИК по чл. 100 ЗТСУ (отм.) и искане по чл. 102 от ЗТСУ (отм.), с което е прехвърлено правото на обезщетение от Д.И.В., баба на ищеца, на синът ѝ И. В. И.. Пояснява, че ищецът се снабдил с констативен Нотариален акт №136 по нот. дело №101/05.05.2022 г. на Нотариус с рег. №264 на НК за придобиване на правото на собственост върху имота по наследство, вписан в СВ с вх. рег. №31173/05.05.2022 г. При получаване на скица за имота ищецът установил, че като собственик е вписана първоначално неговата баба, а след искане за промяна на данните в КР - той и отв. К.. Последната се легитимирила със Саморъчно завещание от 28.10.2021 г. на Д.И.В., починала на 16.02.2022 г., обявено на 08.04.2022 г., вписано в СВ с вх. рег. №34096/20.06.2022 г. Според завещанието баба му, която е с три имена Д.И.В., е вписана с имена Д.И.В. и завещала на ответника ап. 71. Поддържа, че ръкописният текст и подпис в завещателния акт не са изпълнени от Д.И.В.; както и че последната не е била собственик на имота. Претендира съдебни разноски.

Ответникът оспорва иска по съображения, че И. И. не е станал собственик на имота по заповедта по чл. 100 ЗТСУ (отм.), като от акта е видно, че

собственик е Д.И.В., а на И. И. е предоставено ползването на жилището. Твърди, че текст и подпис в завещанието са изписани от Д.И.В., а Десанита е изписано предвид, че постоянно галено я наричали с това име и сама започнала така да се представя.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 от ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От Удостоверение за наследници изх. № РОК22-УГ01-1066/1/21.02.3022 г. и изх. №РОК22-УГ01-1731/1/22.03.3022 г, издадено от Столична Община, р-н „Очва купел“, се установява, че Д.И.В., с ЕГН:*****, разведена, е починала на 16.02.2022 г. и оставила наследник по закон внук ищецът Ю. И. В.. Последният е единствен наследник по закон на И. В. И., който е син на Д.И.В., починал на 14.09.2021 г. По правилото на чл. 10, ал. 1 от Закона за наследството ищецът се явява универсален правоприемник на Д.И.В. и на нейното наследство, в т.ч. притежаваните от нея вещни права.

Ищецът се легитимира като собственик на самостоятелен обект в сграда с идентификатор № ***** по КК и КР, одобрени със Заповед РД-18-51/15.07.2010 г. ИД АГКК, представляващ Апартамент №71, находящ се в *****, ведно с Мазе №9, с пл. 2,48 кв.м и 4,828 % ид.ч. от общите части на сградата, на основание Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по наследство №136, т. I, рег. №2519, дело №101/05.05.2022 г. на Нотариус с рег. №264 на НК.

Видно от т. 2 на Заповед №РД41-291/06.03.1988 г. на СНС-ИК, издадена въз основа на заповед по чл. 98 от ЗТСУ (отм.), апартамент №71, е определен като обезщетение на Д.И.В., и предоставен за нуждите на сина й И. В. И.. От Отчуждителна преписка №ДИ-3067/1987 г. по описа на Столична Община се изяснява, че по реда на чл. 102 от ЗТСУ (отм.), правоимащата Д.В. е обезщетена с отстъпване на жилището, което е прехвърлила на член на семейството- сина й, за което е представена молба, с нотариална заверка на подписи, с рег. №7071/1987 г. на II Нотариус при СРС (л.74-75 от делото). Съгласно чл. 103, ал. 1 от ЗТСУ (отм.), собствеността на недвижимия имот, отстъпен като обезщетение, се придобива по силата на Заповедта на органа по чл. 95 и сл. от с.з., поради което съдът приема, че само И. В. И. е придобил правото на собственост върху ап. 71.

От саморъчно завещание на Д.И.В., с ЕГН:*****, обявено по молба на отв. К. на 08.04.2022 г., с рег. №16956, нот. дело №37/2022 г. на Нотариус с рег. №39 на НК, се установява, че Д.И.В. на 28.10.2021 г. е завещала цялото си имущество на Д. Йоранова К.; като й оставя и апартамент №71; следва „потпис“ с положен параф.

От съдебна-почеркова експертиза, неоспорена от страните и преценена по реда на чл. 202 от ГПК, се установява, че ръкописният текст на завещанието и положеният подпис в завещанието не са изпълнени от Д.И.В.. При това положение съдът приема, че този частен диспозитивен документ е неистински.

Завещанието е едностранен, безвъзмезден и строго формален акт, с който едно лице се разпорежда с имуществото си за след смъртта му, в полза на друг. Установените фактически положения по делото дават основание съдът да приеме, че саморъчното завещание, с което ответникът се легитимира като собственик на спорния имот, е нищожно, на основание чл. 42, б. „б“, във вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН, тъй като не е спазено изискването да е написано изцяло ръкописно от завещателя и да бъде подписано от него. Предвид това завещателният акт не поражда вещно-правно действие и не прехвърля права.

Правото на собственост се придобива чрез правна сделка, по давност или по друг начин, предвиден в закон, съгласно чл. 77 от ЗС.

Ищецът установи своята активна материална легитимация по спора като собственик на спорния имот по силата на наследствено правоприемство от И. В. И., който се изясни, че е придобил правото на собственост, на основание Заповед №РД41-291/06.03.1988 г. на СНС-ИК. Непротиворечиво се доказва, че Д.В. не е била собственик на процесния имот. Никой не може да се разпорежи с право, което не притежава, поради което ответницата не е станала собственик на имота по завещание, защото нейния праводател също не е собственик. В настоящия случай и да се приеме, че имотът е нейно притежание, то поради недействителност на завещанието, вкл. в контекста на липса на съгласие на наследодателя, имотът остава в наследството, и по силата на наследяването е придобит от ищеца като единствен наследник по закон. Ето защо съдът намира, че предявеният иск се явява основателен.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът трябва да заплати на ищеца сторените съдебни разноски за сумата общо 3092,91 лв. за платени държавни такси и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Ю. И. В., с ЕГН:*****, с адрес: *****, че Д. Й. К., с ЕГН:*****, с адрес: *****, не притежава правото на собственост върху Самостоятелен обект в сграда с идентификатор №***** по КК и КР на гр. София, одобрени със Заповед РД-18-51/15.07.2010 г. ИД АГКК, представляващ Апартамент №71, находящ се в *****, ведно с Мазе №9, с площ 2,48 кв.м, и 4,828 % ид.ч. от общите части на Сграда с идентификатор №***** по КК и КР на гр. София, на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Д. Й. К., с ЕГН:*****, с адрес: *****, да заплати на Ю. И. В., с ЕГН:*****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 3092,91 лева – съдебни разноски.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____